

FRED VAN SLOGTEREN

DE FIETS

SCHEURKALENDER 2026

DE FIETS SCHEURKALENDER 2026

Scheurend het jaar door

FRED VAN SLOGTEREN

KOSM • S

Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

DONDERDAG

1 JAN

Even voorstellen

Trouwe kopers (en gebruikers) van de Fietsscheurkalender genieten jaarlijks van de taalweetjes van **Henk Tetteroo**. Hij is er dit jaar weer bij met een gevulde tank vol superwielertaal. De maandagmorgen wordt door hem een stuk prettiger.

Op de dinsdag treft u de Beeldenstorm van **Jac Zwart**, de man die in heel Europa op de racefiets de beelden, plaquettes en ander eerbetoon vond ter ere van beroemde wielrenners.

Op de donderdag is er weer de duo-prestatie van **Evert de Rooij** en **Jimmy Tigges**. Evert was jarenlang hoofdredacteur van het wielervakblad *Wielerveue* en schreef vele boeken over zijn favoriete vakantieland Italië. In 26 stukjes combineert hij op virtueuze wijze zijn interesses. Jimmy is van de muziek met een gigantisch archief platen, cd's en andere geluidsdragers. Hij zocht en vond weer 26 muziekjes die over fietsen gaan. Spring maar achterop bij deze kenner.

Op de vrijdagen laten we u kennismaken met **Otto Beaujon** (zie foto vrijdag 2 januari). Otto heeft als hobby het verzamelen van balhoofdplaatjes en het vergaren van informatie over de rijwiel fabrieken die zo'n aluminium plaatje op hun fietsen klonken. Heel interessant!

Nol van 't Wiel rijmt net als de twee afgelopen jaren 's zaterdags weer 26 keer het gaatje dicht met zijn ongeëvenaarde wielervoëzie, waar je altijd een beetje blij van wordt. Zijn kompaan op de eerste weekenddag is **Johannes Witte de With**, een absolute wielergek. Uit zijn enorme archief wielervekdoten heeft hij er 26 gekozen om u een groot plezier te doen.

Dan is er nog de aanvoerder van ons team, journalist en (wielervoekenschrijver **Fred van Slogteren**. Op de woensdagen bespreekt hij weer een titel uit zijn uitpuilende (wielervoekast en op de zondagen haalt hij een wielervekner uit de vergetelheid die op die dag jarig is (of was), dan wel op die dag is overleden.

Voor alle dagen van de week wensen wij u weer veel scheur- en leesplezier.

WOENSDAG

8 APR

UIT DE
WIELERBIEB

*De Roo en Raoske kunnen er nog
net mee door*

— LAND ^{VAN} — WIELRENNERS

Herman Chevrolet

VERHALEN UIT DE VOORJAARSKLASSEKERS

Onder de schrijvers van wielersport boeken tref je slechts sporadisch iemand aan die in staat is een roman te schrijven met de wielersport als decor. Zo iemand is de Vlaming Herman Chevrolet. Van zijn hand verscheen een aantal uitstekende wielersportboeken zoals *Land van wielrenners*. Een boek bestaande uit acht afzonderlijke verhalen, waarvan de laatste de animositeit beschrijft tussen Vlaamse en Nederlandse supporters. Die onverzoenlijke houding van supporters bestaat vooral in de Vlaamse kroegen

waar ze elkaar het licht in de ogen niet gunnen, zonder te beseffen dat als de een blijvend ten onder gaat, de ander geen lang leven meer is beschoren.

Chevrolet beschrijft in dat laatste deel de Vlaamse volksmannen die onder de klak en aan de pint in de kroeg met elkaar naar *Vlaanderens Mooiste* kijken en de beelden luidkeels van commentaar voorzien. Het verleden speelt daarbij een grote rol, want de winnaars van lang geleden worden nog steeds luid geprezen. *De Kannibaal* voorop natuurlijk, met in zijn kielzog *D'n IJzeren van Kanegem*, *Fredje van Berlare*, de beide Rikken, Noël Foré, Eric Leman en natuurlijk Tommeke, van recentere datum. Maar ook voor een enkele buitenlander is er respect, zoals voor Fiorenzo Magni en Fabian Cancellara. Daar gaat de duim voor omhoog, in tegenstelling tot de Ollandse winnaars.

Zeeuwen als Jo de Roo en *Raoske* kunnen er nog net mee door, maar namen als Kees Bal en Eef Dolman, ook winnaars van *Vlaanderens Mooiste*, leveren alleen wegwerpgebaren op. De sfeer wordt uitstekend beschreven: de mannen die niet merken dat twee dames hen permanent voorzien van de natjes en droogjes om de spraakwatervallen op peil te houden, want door elkaar heen kletsen is de gewoonte en niemand verstaat elkaar. Niemand ook die erom maalt, want het verhoogt alleen maar de koersvreugde. *Land van wielrenners* is een boek waar ik me kostelijk mee heb vermaakt.

ZATERDAG

4 JUL

DAGBOEK VAN
EEN WIELERGEK

*Hoe moest het dan met ons
coureurke?*

Tegenwoordig verdienen beroepsrenners die bij een ploeg onder contract staan een goed salaris. In veel gevallen boven de Balkenende-norm en de toprenners zelfs ver daarboven. Maar dat is niet altijd zo geweest. Zo herinner ik me een redelijke amateurrenner uit de jaren vijftig die dat gewoon had moeten blijven. Hij kwam uit een arm boerengezin met vijf kinderen: vier dochters en hij als enige jongen. Omdat hij aardig kon

fietsen droomden vader en moeder van een carrière à la Wim van Est of Woutje Wagtmans, beroemdheden uit de buurt, die dik geld met de

koersmachien verdienden en groot aanzien in het land hadden vanwege hun prestaties in de Tour de France. Zo werd de zoon, gedreven door de ambitie van zijn ouders, beroepsrenner. Het prof-zijn gaf de brave borst én zijn ouders weliswaar status, maar het leverde geen stuiver op.

Er moest dik geld bij en dat kwam van die zusters die alle vier een baan-tje hadden en geld thuisbrachten. Intussen werd de trots van de familie en het dorp waar ze woonden een keer tweede en een keer vierde in een criterium en dat werd gezien als een rechtvaardiging van het prof-bestaan. Dat het niet meer dan een paar tientjes opleverde was vooralsnog minder belangrijk, want zolang de zussen niet klaagden was het profbestaan van de zoon te betalen. Tot een van hen op een dag kwam vertellen dat ze een vrijer had en er getrouwd moest worden, omdat ze in blijde verwachting was. Vader en moeder verstijfden van schrik, want hoe moest het dan met ons coureurke? Daar had de aanstaande moeder niet zo'n boodschap aan en zo eindigde de wielercarrière van de voorbestemde wielervedette op een niet zo feestelijke trouwdag. Of dit mooie verhaal en prachtig (wielert)ijdsbeeld helemaal waar is, weet ik niet, maar Michel Stolker (foto), de oud-beroepsrenner die het me vertelde, zou ik niet van leugens willen betichten.

Johannes Witte de With

ZATERDAG

31 OKT

NOL RIJMT HET
GAATJE DICHT

Een uniek museum

Daar waar het Twentse Dinkelland
grenst aan de Duitse overkant
vind je zijn museum,
loop met hem mee en ontdek
zijn wielerleven op een bijzondere plek.

Waar ooit zijn wieg heeft gestaan
hangen nu de zestien truien
van de ploegen,
waarvoor hij fietste,
keurig ingelijst en nog lang niet vergaan.

En naast de truien staan de fietsen
waarop hij olympisch
en wereldkampioen werd,
ook zijn Rossin staat daar, waarmee
hij die bijzondere *Paris-Roubaix a gagné*.

De bijbehorende kei staat even verderop,
net als de beker voor de winnaar
van Milaan-San Remo en
de trofeeën die horen bij winst in
Vlaanderen en Lombardije, twee in één jaar.

Er valt nog veel meer te zien en te beleven
in dit unieke museum,
maar vergeet niet
te kijken naar de tv-beelden van het WK
in Yvoir en het bijbehorend Belgisch verdriet.

En dan nog even dit, de directeur en
naamgever van dit museum,
Hennie Kuiper, wil je,
als het hem uitkomt, graag rondleiden
en terugbrengen naar lang vervlogen tijden.

Nol van 't Wiel

DONDERDAG

24 DEC

ITALIË
WIELERLAND

Primeur in Sestriere

In 1952 was de klim naar het skidorp Sestriere het toneel van de eerste Italiaanse finish bergop in de Tour de France. Dat was maar liefst 41 jaar nadat deze Alpenreus al in de Giro d'Italia had gedebuteerd tijdens de etappe van Mondovi naar Turijn. Carlo Oriani, die in 1913 de Ronde van Italië zou winnen, kwam toen als eerste boven. In 2025 eindigde de voorlaatste etappe van de Giro in Sestriere, waar in 2020 de Brit Tao Geoghegan Hart de eindzege in de Giro naar zich toe trok ten koste van Wilco Kelderman.

In de elfde rit van de Tour 1952 was het peloton 's ochtends in Le Bourg-d'Oisans gestart voor een 182 kilometer lange bergrit, die na een fantastische solo door de in het geel fietsende Fausto Coppi werd gewonnen. De Italiaan, die de dag ervoor ook al op de L'Alpe d'Huez had getriomfeerd, had ruim zeven minuten voorsprong op de Spanjaard Bernardo Ruiz. Na dat exploit ging Coppi met bijna twintig minuten voorsprong op de Belg Alex Close aan de leiding, een voorsprong die hij natuurlijk in de resterende ritten niet meer afstond. Een dag later won overigens Jan Nolten in Monaco de twaalfde rit, na ook al een knappe solo.

Sestriere werd in de Tourhistorie zeven keer aangedaan. Na Coppi was het Charly Gaul die in 1956 in de zeventiende rit van Gap naar Turijn als eerste de top van de Colle di Sestriere passeerde, nadat hij dat eerder ook al op de Izoard had gedaan. Uiteindelijk bereikte de Luxemburger met een kopgroep van zestien man finishplaats Turijn, waar thuisrijder Nino Defilippis naar de bloemen spurte. De achttiende rit, van Turijn naar Grenoble, werd wel een prooi voor Gaul, die Stan Ockers bijna drieënhalve minuut voorbleef. De uiteindelijke Tourwinnaar, Roger Walkowiak, verspeelde in het gezelschap van Nencini en Bahamontes 7,5 minuut, maar behield wel zijn gele trui en won daardoor verrassend de Tour van 1956.

Evert de Rooij

Vind je het heerlijk om op je racefiets de stilte van de natuur te ervaren, er gezellig met een groep op uit te trekken? Volg je graag de verrichtingen van de profs op tv? Of houd je gewoon van alles wat met fietsen te maken heeft? Voor alle Nederlandse en Belgische wielertoeristen en liefhebbers van de koers is er ook in 2026 *De Fietsscheurkalender*. Deze keer weer met veel plezier samengesteld door Fred van Slogteren.

Dit kun je verwachten:

- Henk Tetteroo opent de week met de rijke wielertaal in Nederland en Vlaanderen
- Evert de Rooij verhaalt met passie over legendarische Italiaanse wielrenners
- Johannes Witte de With deelt hilarische wieleraanekdotes
- Jac Zwart bezoekt de beelden, monumenten en plaquettes van beroemde renners
- Fred van Slogteren bespreekt de wielersliteratuur én brengt elke week een minibiografie over een renner
- Jimmy Tigges vertelt hartstochtelijk over zijn wielersingles
- Otto Beaujon wijdt ons in in de boeiende wereld van balhoofdplaatjes en de bijbehorende fietsfabrieken
- Nol van 't Wiel verluchtigt de kalender met zijn fraaie wielergedichten

'Deze kalender is een aanwinst én cadeautip voor iedereen die van fietsen en wielrennen houdt.' – **TOERACTIEF**

LEZERSREVIEW: *'Je scheurt dagelijks langs mooie verhalen en interessante wielers weetjes in de hoop dat de meet nog ver weg is.'* – **HENK BRENTJES**

Fred van Slogteren is de kopman van *De Fietsscheurkalender*. Hiervoor werkte hij als wielersjournalist voor diverse kranten en wielertijdschriften. Ook schreef hij diverse boeken over wielrennen, waaronder biografieën van Peter Post, Jan Raas, Joop Zoetemelk en Jan Janssen.

**KOS
M•S**

NUR 014

Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen